

det var Meningen her, saa maa jeg ligefrem henvide til Lovforslaget, som ganske vist ikke kan forstaaes anderledes, end at enhver Indtægt, der hidtil er kommen til Afdrag paa Næringsfattens, ogsaa maa overføres til at komme til Afdrag paa den Skat, som træder i Steedet for Næringsfattens, altsaa efter Forordningen paa Formue- og Veilighedsfattens. Det staaer udtrykkeligt og klart i Lovforslaget, som siger: „Det Beløb, der efter de hidtil gjældende Bestemmelser skulde have været udredt som Næringsfattens“, det skal „indtil videre tilveiebringes ved at ligne paa Formue og Veilighed“; det er altsaa ikke Næringsfattens uden noget Afdrag, men Næringsfattens med det Afdrag, som Communens Indtægter i Aarets Løb vilde give. Forøvrigt skal jeg bemærke, at naturligvis Salgsbeløbet af en Eiendom maa gaae over som Activ for Communen, og at der ikke kan være Tale om, at selve Capitalen skulde gaae til Afdrag, men kun Rente-Indtægten af den Capital, som realiseredes ved Eiendommens Salg. Det er ogsaa fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand (Fessen) anførte, at Grundskatten og Næringsfattens i de fleste Tilfælde i Byerne blive lige store, det vil sige, fordi — som den ærede Rigsdagsmand og jeg ogsaa have anført — at de allerfleste Bestemmelser gaae ud paa, at de Udgifter, som bæres af Grunden, ogsaa skulle bæres med lignende Beløb af Næringen. Men den Slutning, jeg her kommer til, er den samme, som jeg allerede udtalte ved første Behandling, at nemlig i det Tilfælde, at man førte Næringsfattens over paa Grundtaxten, vilde man ligefrem fordobbele Grundtaxten i de fleste Tilfælde, og det vilde efter min Mening være den alleruheldigste Forandring, man kunde gjøre; thi Grundtaxten er en meget antiqueret Maade at ligne Skat paa. Det er meget rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand ogsaa sagde, at Grundskatten ikke er en uforanderlig Afgift, men at den er foranderlig hvert Aar efter de Udgifter, som Communens Fornødenheder føre med sig; men Grundtaxten det er ogsaa noget Andet, Grundtaxten er jo Forholdet, efter hvilket Grundskatten erlægges, Grundtaxten det er det Forhold mellem endeel af Eiendommene i Communen, efter hvilket Grundskatten fordeles paa de Ei-

endomme, der ere ansatte til at svare Grundskat. Men det er ingenlunde alle Eiendomme i Communen, og Ansættelsen er ingenlunde saa heldig ordnet efter den Værdi, som Eiendommene have i Nutiden, at man i mindste Maade længere kan see nogen Retfærdighed i denne Ansættelse. Jeg har allerede tidligere anført, at Grundtaxten i de fleste Byer væsentlig er bleven ansat i Aarene 1600 og nogle og flir-sindstyve — jeg tillader mig at henvide de Herrer til Forordningerne, for der at see, efter hvilke Regler den den Gang er bleven ansat — og jeg behøver kun at sige, at der er værdifulde Eiendomme i Byerne, der aldeles ikke ere satte i Grundtaxt, og at der er Eiendomme, som efter de nuværende Priser og i Betragtning af alle øvrige Forhold ere større end andre, men hvis Grundtaxt og som Følge deraf de aarlige Skatter staaer i det heelt omvendte Forhold. Dette gjør, at det vilde være overordentlig uheldigt, om man gav Communerne Frihed til at kunne overføre Næringsfattens paa en Skattebranche, der lignes efter en saa overordentlig uheldig Norm. Nu siger man vel: Ja, men man kunde dog gjerne give denne Frihed, thi der kunde jo være Byer, hvor det kunde ansees for heldigt; men naar man indrømmer, og jeg troer det maa indrømmes, at det i og for sig er uhensigtsmæssigt, urimeligt at ville lægge Næringsfattens Beløb over paa Grundtaxten, saa troer jeg heller ikke, at man i Loven bør optage en Bestemmelse, der giver Communerne Frihed til at vælge en urigtig Beskatningsmaade. Jeg skal derfor meget anbefale Antagelsen af Endringsforslaget under Nr. 1, idet jeg aldeles slutter mig til den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Fessen), naar han meente, at Endringsforslaget under Nr. 2 burde falde bort, og jeg skal om det kun sige, at det i mine Dine er meget uheldigt rebigeret og at det ikke i mindste Maade vil gjøre Loven bedre.

P. Olsen: Jeg er enig med de ærede Rigsdagsmænd, som have stillet Endringsforslagene under Nr. 1 og 2, deri, at det Beløb, som hidtil er indkommet ved Næringsfattens, bør, naar denne ophæves, paalignes alle Communens Beboere, men jeg er isørigt aldeles